

Bosna i Hercegovina  
Federacija Bosne i Hercegovine  
**TUZLANSKI KANTON**

**KANTONALNI SUD U TUZLI**

**Broj:** 32 0 K 410616 24 Kž 2

Tuzla, 12.02.2025.godine

**U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !**

Kantonalni sud u Tuzli, kao drugostepeni sud, u vijeću sastavljenom od sudije Samira Jusičića kao predsjednika vijeća, te sudija Merside Sušić i Merime Gutić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Pašić Amele kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optužene A.H., zbog produženog krivičnog djela - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja, iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona, izjavljena protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 410616 24 K 2 od 08.04.2024.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.02.2025.godine u prisustvu tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona Ćazima Serhatlića, optužene A.H. i njenog branitelja Damira Alića, advokata iz Tuzle, donio je

**P R E S U D U**

Žalba tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 410616 24 K 2 od 08.04.2024.godine, potvrđuje.

**O b r a z l o ž e n j e**

Presudom Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 410616 24 K 2 od 08.04.2024.godine, stavom I optužena A.H. je na temelju člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) oslobođena od optužbe, da je radnjama opisanim u izreci prvostepene presude pod stavom I učinila produženo krivično djelo - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi člana 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH). Istom presudom na temelju člana 203. stav 1. ZKP FBiH, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Stavom II izreke presude na temelju člana 298. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, prema optuženoj A.H. odbijena je optužba da je radnjama opisanim u izreci presude pod stavom II počinila krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH. Istom presudom odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude podnio je blagovremeno žalbu tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: kantonalni tužitelj), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred Kantonalnim sudom u Tuzli.

Branitelj optužene, advokat Alić Damir (u daljem tekstu: branitelj optužene) podnio je pismeni odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća održanoj u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, kantonalni tužitelj je u cijelosti ostao kod izjavljene žalbe, žalbenih navoda i prijedloga, branitelj optužene je u cijelosti ostao kod svih navoda datih u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja.

Optužena je prihvatila sve navode date u pismenom odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja podnesenog od strane njenog branitelja.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu na osnovu člana 321. ZKP FBiH u onom dijelu u kojem se pobija žalbom kantonalnog tužitelja i po službenoj dužnosti u smislu člana 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, cijeneći i navode iz pismenog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Neosnovano se žalbom kantonalnog tužitelja prigovara da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama čime bi bila učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, obzirom da je odredbom člana 305. tačka 7. ZKP FBiH propisano da će sud u obrazloženju pismeno izrađene presude, između ostalog određeno i potpuno iznijeti koje činjenice iz kojih razloga uzimao kao dokazane ili nedokazane, dajući naročitu ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, te kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo, jer je suprotno žalbenim navodima kantonalnog tužitelja prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude potpuno i određeno iznio koje činjenice smatra dokazanim i iz kojih razloga, a koje ne.

Neosnovana je žalba kantonalnog tužitelja zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. a u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, koji je u žalbi naveo da je sud povrijedio odredbe krivičnog postupka jer nije cijenio sve dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, dakle jer nije pravilno primijenio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, što je uticalo na zakonito i pravilno donošenje pobijane presude.

Naime, prvostepeni sud je izvedene dokaze cijenio savjesno, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi u smislu navedene zakonske odredbe za što je dao razloge u obrazloženju pobijane presude i određeno se izjasnio koje dokaze prihvata, a koje ne prihvata i zašto, te izveo pravilan zaključak da ovim dokazima kantonalni tužitelj nije dokazao da je optužena počinila krivično djelo koje joj je potvrđenom optužnicom stavljeno na teret, zbog čega je optuženu u nedostatku dokaza i oslobodio od optužbe.

Kantonalni tužitelj u žalbi navodi da se presudom ne obrazlaže zbog čega smatra da se u radnjama optužene ne stiču obilježja krivičnog djela za koje je optužena, kada se imaju u vidu nesporno utvrđene činjenice i po prvostepenoj presudi da je optužena u kritičnom periodu za koji je optužena obavljala dužnost tržišno-turističkog inspektora u Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK, da je izvršila inspekcijski pregled nad subjektima nadzora, odnosno pravnim, fizičkim i odgovornim osobama koje su navedene od tačke 1. do 8. izreke pobijane presude pod stavom I, da je prilikom inspekcijskog pregleda utvrdila nepravilnosti kod tih subjekata nadzora, te da je nesporno da optužena

subjektima nadzora (navedenim od tačke 1. do 8.) nije izdavala prekršajne naloge, što jer suprotno odredbama člana 53. i 54. Zakona o prekršaju FBiH, jer prema stavu kantonalnog tužitelja iz žalbe optužena je upravo na ovaj način zloupotrijebila svoj položaj kantonalnog inspektora, a u namjeri da subjektima nadzora pribavi korist u vidu izbjegavanja prekršajne odgovornosti. Pri tome u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno cijenio da odredbe člana 53. i 54. Zakona o prekršajima FBiH, ne mogu biti blanketni propisi u smislu ovog krivičnog djela, jer se radi o procesnom Zakonu, navodeći da je Zakon o prekršajima materijalno procesni Zakon, kako to proizlazi iz odredbe člana 18. Zakona o prekršaju, analizirajući u žalbi navedene odredbe Zakona, da je prvostepeni sud pogrešno cijenio da se predmetno krivično djelo može počiniti samo sa direktnim umišljajem, obzirom da odlukama Vrhovnog suda FBiH broj: 63 0 K 005009 14 Kžž 2 od 28.03.2017. godine, broj: 03 0 K 012674 19 Kžk od 06.03.2020. godine i broj: 04 0 K 006405 19 Kžk od 23.10.2020. godine, zauzet stav da se navedeno krivično djelo može učiniti i sa eventualnim umišljajem, zbog čega je prema stavu kantonalnog tužitelja izveo pogrešan zaključak da nema dokaza da je optužena počinila predmetno krivično djelo, te da se u konkretnom slučaju ne bi mogla primijeniti odredba člana 3. stav 2. ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja ne dovode u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Naime, i za ovaj sud prema dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom nije sporno da je optužena A.H. kao tržišno – turistički inspektor u Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK postupajući po nalogima za inspekcijski nadzor, te prema odluci o pojačanom inspekcijskom nadzoru broj: 17/1-05-005465/16 od 31.08.2016. godine i operativnom planu Kantonalne uprave za inspekcijske poslove za realizaciju pojačanog inspekcijskog nadzora broj: 17/1-05-005465/16 od 09.09.2016. godine izvršila inspekcijski nadzor nad subjektima nadzora i to dana 16.09.2016.godine u Čeliću, u pravnom subjektu „Agrostenlly“ d.o.o. Čelić, dana 22.09.2016.god. u Gradačcu, automehaničarskoj radnji vl. A.D. u Gradačcu, dana 28.09.2016.god. u Lukavcu u pravnom licu „Yang“ d.o.o. Lukavac, dana 13.10.2016. godine u pravnom licu „Mol Promet“ d.o.o. Sapna, dana 30.05.2017.godine u pravnom licu „Mea Trade“ d.o.o. Živinice, dana 13.07.2016.god. u Srebreniku u pravnom licu „Zlatnik“ d.o.o. P.J. „Hotel Park“ Srebrenik, dana 27.08.2014.god., u Tuzli kod subjekta nadzora UR "Restoran Panorama", vlasništvo S.Č. iz Tuzle i dana 08.08.2017.god. u Živinicama, u pravnom licu „Verenstan“ d.o.o. Živinice.

Također i za ovaj sud nije sporno, a kako je to pravilno utvrdio prvostepeni sud, da je optužena nad svim gore navedenim subjektima nadzora, prilikom inspekcijskog nadzora sačinjavala zapisnike o inspekcijskom nadzoru na kojem je konstatovala određene propuste zavisno od subjekata nadzora što proizlazi iz materijalnih dokaza i to: zapisnika o inspekcijskom nadzoru broj: 17/4-III-20-000086/16-32014-P od 16.09.2016.godine (subjekt nadzora „Agrostenlly“ d.o.o. Čelić) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora, pravno i odgovorno lice nije istakao prodajnu cijenu proizvoda i usluga u službenoj valuti i apoenima koji su u opticaju u BiH, da trgovac na malo nije vodio ažurno trgovačku knjigu na malo, da trgovac nije utvrdio i na podesan način učinio kupcima dostupnim uslove prodaje, da subjekt nadzora upotrebljava mjerilo bez valjanog žiga odnosno sa isteklim rokom važenja verifikacije, zapisnika o inspekcijskom nadzoru, broj:17/4-III-21-000097/16-32014-P od 22.09.2016. godine (subjekt nadzora samostalna automehaničarska radnja vl. A.D. u Gradačcu) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora nije na vidnom mjestu odnosno kupcima ili korisnicima usluga na drugi dostupan

način, istakao cjenovnik svojih proizvoda ili usluga, zapisnika o inspekcijskom nadzoru br. 17/4-III-20-000098/16-32014-P od 28.09.2016.godine (subjekt nadzora pravno lice „Yang“ d.o.o. Lukavac) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora-trgovac uz oznaku cijene robe za prodaju ili koji su pripremljeni za prodaju nije označio redni br. iz trgovačke knjige i god. zaduženja na osnovu koje se može istaknuta cijena povezati sa prijemnim listom, odnosno zapisnikom, zapisnika o inspekcijskom nadzoru, br.17/4-III-20-000101/16-32014-P od 13.10.2016.godine (subjekt nadzora pravno lice „Mol Promet“ d.o.o. Sapna) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora, pravno i odgovorno lice, nije utvrdio i na podesan način učinio kupcima dostupnim uslove prodaje (cijena, način plaćanja, isporuka, bonifikacija), da pravno lice nije dostavilo nadležnom organu ovjerenu pisanu izjavu da prodajni objekt ispunjava zakonom propisane uslove, te da subjekt nadzora upotrebljava mjerilo bez valjanog žiga odnosno sa isteklim rokom važenja verifikacije, zapisnika o inspekcijskom nadzoru br.17/4-III-20-000019/17-32014-P od 30.05.2017.godine (subjekt nadzora pravno lice „Mea Trade“ d.o.o. Živinice) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora, pravno i odgovorno lice, da trgovac na malo nije vodio ažurno trgovačku knjigu, da pravno lice nije dostavio nadležnom organu ovjerenu pisanu izjavu da prodajni objekt ispunjava zakonom propisane uslove, te da subjekt nadzora-trgovac uz oznaku cijene robe za prodaju ili koji su pripremljeni za prodaju nije označio redni broj iz trgovačke knjige i godinu zaduženja na osnovu koje se može istaknuta cijena povezati sa prijemnim listom odnosno zapisnikom, zapisnika o inspekcijskom nadzoru broj:17/4-III-22-000062/16-32014-P od 13.07.2016.godine (subjekt nadzora pravno lice „Zlatnik“ d.o.o. P.J. „Hotel Park“ Srebrenik) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora ne posjeduje rješenje o ispunjavanju minimalno-tehničkih uslova izdato od nadležnog organa uprave ugostitelj nije istaknuo obavijest o vođenju knjige žalbi na kućnom redu na jezicima na kojima je sastavljen, ugostitelj koji vodi knjigu gostiju odnosno knjigu popisa gostiju vodi u oblike uvezane knjige, istu nije ovjerio kod nadležnog organa, zapisnika o inspekcijskom nadzoru br.: 17/4-III-22-004438/14, Ur. br.32014-0009-P od 27.08.2014. godine (subjekt nadzora UR "Restoran Panorama", vlasništvo S.Č. iz Tuzle) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora isti nije postupio po Rješenju Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK broj: 17/4-III-22-00047/14-32014-P, Ur. br.32014-0005-P od 09.05.2014.godine, kojim mu je bila izrečena zabrana upotrebe mjerila bez valjanog žiga, odnosno bez važnosti verifikacije, te naređeno da istakne naziv firme u skladu sa odobrenjem odnosno vrstom objekta, kako je registrovana kod nadležnog organa, zapisnika o inspekcijskom nadzoru br.17/4-III-20-000031/17-32014-P od 08.08.2017.godine (subjekt nadzora u pravnom licu „Verenstan“ d.o.o. Živinice) na kojem je konstatovano da subjekt nadzora, pravno i odgovorno lice, trgovac na malo ne vodi ažurno trgovačku knjigu koja ne sadrži podatke o nabavci i prodaji robe, kao i da isti nije evidentirao dnevni promet u trgovačkoj knjizi na malo za dane 04.08.2017.godine, 05.08.2017.godine, 06.08.2017.godine, 07.08.2017.godine.

Prema obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je gore navedene materijalne dokaze doveo u vezu sa iskazima svjedoka F.Č., odgovornog lica u subjektu nadzora „Agrostenlly“ d.o.o. Čelić, A.D., vlasnika samostalne automehaničarke radnje u Gradačcu, Z.X. odgovorne osobe u pravnom licu „Yang“ d.o.o. Lukavac, H.R. odgovorne osobe u subjektu nadzora „Mol Promet“ d.o.o. Sapna, E.M., vlasnika i direktora pravnog lica „Mea Trade“ d.o.o. Živinice, S.K., direktora pravnog lica „Zlatnik“ d.o.o. P.J. „Hotel Park“ Srebrenik, E.H., direktora „Verenstan“ d.o.o. Živinice, koji su potvrdili u svojim iskazima da je optužena zaista izvršila inspekcijski nadzor u njihovim firmama, da je konstatovala određene propuste, sačinjavala zapisnike o inspekcijskom nadzoru koji su potpisivali, pa tako svjedok F.Č. je naveo da nakon što je izvršena inspekcijska kontrola u njegovoj firmi od strane optužene, da je konstatovano zapisnički koji su propusti

nađeni, da je obavljena i druga kontrola 2020 godine od strane optužene, kada su ponovo utvrđeni nedostaci, kao i prilikom kontrole u septembru 2016 godine, te da su mu izdata četiri prekršajna naloga od strane optužene, svjedok A.D. koji je naveo u iskazu da je 24.09.2016. godine da je izvršen inspekcijski nadzor u njegovoj automehaničarskoj radnji od strane optužene, da su utvrđeni određeni nedostaci od strane optužene, da je otklonio propuste koji su utvrđeni prilikom inspekcijskog pregleda na koje mu je optužena ukazala, o čemu je istu obavijestio dana 20.01.2017. godine, a da nakon što je optužena izvršila inspekcijski nadzor da je ponovo izvršen inspekcijski nadzor 28.07.2017. godine kada je dolazio inspektor Z.D., koji je na zapisniku konstatovao da su otklonjeni nedostaci i da je postupio po uputama optužene, svjedok Z.X. je naveo u iskazu da je izvršen inspekcijski nadzor 28.09.2016. godine i da nisu utvrđene nikakve nepravilnosti u radu, ali da su platili neke kazne iz razloga što nije bila istaknuta cijena na proizvodu, svjedok H.R. je u iskazu naveo da je optužena izvršila inspekcijski nadzor u trgovini mješovite robe i da je tada direktor predočio optuženoj da planiraju zatvoriti prodavnicu zbog pada prometa i da je tom prilikom optužena našla primjedbe za vagu za koju su oni prilikom nabavke od dobavljača obaviješteni da se radi o elektronskoj digitalnoj vagi i da za istu ne treba žig i certifikat, što je sve optužena konstatovala na zapisniku o inspekcijskom nadzoru, nakon čega je kupio novu vagu sa žigom i certifikatom, ponovo obnovio minimalne tehničke uslove i izjavu dostavio općini kako je to i naloženo od strane optužene, te da je sve nedostatke na koje je optužena ukazala na zapisku otklonio u roku od 2 do 3 mjeseca, što potvrđuje i svjedok A.G., uposlenik ovog pravnog lica koji je obavljao poslove direktora i koji je naveo u iskazu da je optužena izvršila inspekcijski nadzor kritičnog dana i naložila da se otklone nepravilnosti koje je utvrdila, što je sve konstatovano na zapisnik o inspekcijskom nadzoru koji je potpisao, a koje sve nedostatke su otklonili, što je to utvrđeno i drugom inspekcijskom kontrolom, kojoj nije bila prisutna optužena, svjedok E.M. naveo u iskazu da je u njegovoj firmi dana 30.05.2017. godine od strane optužene izvršen inspekcijski nadzor i da sve nedostatke koji su konstatovani na zapisniku je otklonio, svjedok S.K., direktor pravnog lica „Zlatnik“ d.o.o. P.J. „Hotel Park“ Srebrenik koja je navela u svom iskazu da se ne može sjetiti inspekcijskog nadzora koji je obavljen 13.07.2016. godine i da misli da se na zapisniku o inspekcijskom nadzoru od 13.07.2016. godine nalazi potpis njenog muža S.K.1, te je navela da uvijek ukoliko se utvrdi neka nepravilnost prilikom inspekcijskog nadzora ili plate kaznu ili idu na sudsko odlučivanje, ali i da se dešava da inspektor donese rješenje da se otklone nepravilnosti i da se ne sjeća da je optužena vršila inspekcijski nadzor u njenoj firmi, a svjedok E.H. vlasnik i direktor „Verenstan“ d.o.o. Živinice naveo u iskazu da je optužena izvršila inspekcijski nadzor i ustanovila je prekršaj sa kojim se on nije složio i da su nastali problemi prilikom vršenja nadzora, pa je optužena zvala i policiju i pravilno utvrdio da su izvršeni inspekcijski nadzori od strane optužene u gore navedenim subjektima nadzora, da je optužena izdala zapisnik o inspekcijskom nadzoru na kojem je konstatovala određene propuste, da je naložila subjektima nadzora da otklone nedostatke, ali isto tako pravilno utvrdio da iz ovih dokaza nesporno proizlazi da optužena nije za gore navedene subjekte nadzora izdavala prekršajne naloge.

Pravilno je prvostepeni sud cijenio i iskaze svjedoka M.D., S.B., F.M., E.B., M.D., N.A., B.F. i A.A., a koji svjedoci su svjedočili na okolnosti načina rada Kantonalne uprave za inspekcijske poslove, jer su svi navedeni svjedoci obavljali iste poslove kao i optužena i koji su u svojim iskazima saglasno naveli da prilikom obavljanja inspekcijske kontrole inspektori imaju određenu samostalnost kada procjenjuju i utvrđuju da li će prilikom inspekcijskog nadzora poduzeti upravne ili prekršajne mjere, te uvijek pribjegavaju, sem u prekršajima koji se smatraju ozbiljniji, kao što je ne posjedovanje fiskalnog uređaja, neizdavanje računa, nezaduživanje robe u trgovačku knjigu, kada

djeluju represivno, da preventivno djeluju u smislu donošenja rješenja za otklanjanje nedostataka, ukazivanja subjektima nadzora na nepravilnosti kako bi iste otklonili i da inspektori imaju obavezu da preventivno postupaju na način da ukažu na nedostatke subjektima nadzora, kada je iskaze ovih svjedoka prihvatio i doveo u vezu sa iskazom optužene, koja je iznoseći svoj iskaz detaljno objasnila radnje koje je preduzela prilikom vršenja inspekcijaskog nadzora kod subjekata nadzora za koje se tereti i pravilno utvrdio da je optužena prilikom vršenja inspekcijaskih nadzora postupala u skladu sa svojim ovlaštenjima kao tržišno-turističkog inspektora o čemu je sačinjavala zapisnike o inspekcijaskom nadzoru, a što je u skladu sa odredbama člana 11., 16. i 17. Zakona o inspekcijama koji utvrđuju načela vršenja inspekcijaskog nadzora, preventivno djelovanje Kantonalnih inspektora, te preventivne mjere, a što je i u skladu sa članom 16. stav 2. Zakona o prekršaju FBiH, kojim je propisano da inspektor s obzirom na procjenu svih okolnosti i činjenica kod privrednog subjekta ukoliko se ne radi o težim prekršajima jeste dužan da djeluje preventivno u cilju daljeg poslovnog opstanka privrednih subjekata, pa tek eventualno ako isti ne postupe po rješenju i ne otklone uočene nedostatke, tada je inspektor dužan izdati prekršajni nalog ili podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka i pravilno utvrdio da je optužena zaista i postupala shodno ovim zakonskim odredbama.

Ovaj sud zapaža da je optuženoj stavljeno na teret da u subjektima nadzora kako je to navedeno u tačkama od 1. do 8. izreke presude nije izdavala prekršajne naloge niti podnosila zahtjeve za pokretanje prekršajnog postupka, što je suprotno odredbi člana 53. i 54. Zakona o prekršajima, te da je zbog navedenih propusta za učinjene prekršaje, zbog proteka vremena nastupila zastara i da je na taj način pribavila korist subjektima nadzora od tačke 1. do 8. u cilju izbjegavanja prekršajne odgovornosti za učinjeni prekršaj, međutim iz samog činjeničnog opisa ne proizlazi kada je nastupila zastara navedenih prekršaja opisanih pod tačkama od 1. do 8. izreke presude, na temelju koje činjenice bi se potvrdili navodi optužbe da je optužena pribavila korist subjektima nadzora u vidu izbjegavanja prekršajne odgovornosti, kao posljedice predmetnog krivičnog djela.

Okolnosti na koje se poziva kantonalni tužitelj u žalbi, a koje se odnose vezano za navode iz pobijane presude, da su odredbe Zakona o prekršaju FBiH član 53. i 54., zatim navode iz prvostepene presude u vezi umišljaja kojima ukazuje da se predmetno krivično djelo može počiniti i sa direktnim i sa eventualnim umišljajem, a da je prvostepeni sud pogrešno cijenio da Zakon o prekršaju FBiH ne može biti blanketni propis i da se predmetno krivično djelo može počiniti samo sa direktnim umišljajem, nisu od odlučnog značaja, jer samo tumačenje prvostepenog suda u pobijanoj presudi, ne može imati karakter odlučnih činjenica za rješavanje ove krivičnopravne stvari, posebno kada se ima u vidu, a kako to proizilazi iz iskaza optužene u kojem je navela da je 04.10.2016. godine prešla na poziciju v.d. Glavnog inspektora, a 2017. godine postavljena za stalno na poziciju Glavnog inspektora, a koji iskaz nije opovrgnut ni jednim dokazom, te činjenice da i u samom činjeničnom opisu optužnice nije navedeno kada je nastupila zastara za učinjene prekršaje.

Po ocjeni ovoga suda, pravilno je prvostepeni sud našao da nema dokaza da je optužena počinila predmetno krivično djelo, jer iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud cijenio izvedene dokaze i na osnovu takve ocjene izveo pravilne zaključke o relevantnim činjenicama za predmetno djelo, za što je dao valjane prazloge pa i o odlučnoj činjenici koja se odnosi na nedostatak dokaza koji upućuju na krivnju optužene za krivično djelo koje joj je optužnicom stavljeno na teret, pa se neosnovano žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje da je prvostepeni sud izveo pogrešan

zaključak kada je u konkretnom krivičnopravnom slučaju primijenio odredbe člana 3. stav 2. ZKP FBiH, te se neosnovano žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, jer iz obrazloženja pobijane presude proizlazi, kako je to već navedeno, da je sve izvedene dokaze prvostepeni sud cijenio savjesno, te je nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i dovođenja dokaza u međusobnu vezu pravilno utvrdio činjenično stanje, te pravilno zaključio da nije van svake razumne sumnje dokazano da je optužena počinila produženo krivično djelo – Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 383. stav 1. a u vezi sa članom 55. KZ FBiH, koje joj se predmetnom optužnicom stavlja na teret.

U obrazloženju pobijane presude, prvostepeni sud je dao razloge na kojima je zasnovao presudu kojom je optuženu A.H. oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da je optužena počinila krivično djelo za koje je optužena, te činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostepeni sud žalbenim prigovorima kantonalnog tužitelja nije dovedeno u sumnju, zbog čega ga je i ovaj sud prihvatio kao pravilno i potpuno utvrđeno.

Iz navedenih razloga ovaj sud je na temelju člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužitelja odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar  
Amela Pašić, s.r.

Predsjednik vijeća  
Samir Jusičić, s.r.